

[Valdemar Thomsen.]

ud fra, rejser der sig to Spørgsmaal: for det første om Størrelsen af den Merindtægt, som Landbruget nødvendigvis maa have, og for det andet Maaden, hvorpaa den skal tilvejebringes. Nu ved jeg naturligvis ikke, hvordan Landbrugsministeren og Landbrugsraadet og de forskellige i Forhandlingerne deltagende Partier er naaet til det i Forslaget skitserede Beløb. Nogen Dokumentation for, at disse Beløb er tilstrækkelige, foreligger som bekendt ikke. Det hele har Tilfældighedens Præg over sig, og det helt sikre er desværre, at den Merindtægt, som Forslaget betinger, langtfra vil sikre Landbruget det, der maa være Minimum, nemlig et rimeligt Eksistensgrundlag.

Hvis man vil danne sig et nogenlunde rigtigt Billede af Landbrugets økonomiske Tilstand, som den vil være i den nærmest kommende Tid, maa man benytte det eneste solide Materiale, der foreligger, nemlig Resultaterne fra Det landøkonomiske Driftsbureau, og derudfra beregne og skønne, hvordan Driftsresultatet vil blive for indeværende Aar. Den sidst foreliggende Opførelse fra Driftsbureauet er fra Regnskabsaaret 1937—38. Bruttoudbyttet var for dette Aar 703 Kr. pr. ha, Driftsomkostningerne 603 Kr.; men Rentekravet var paa 134 Kr. pr. ha, og da Udbyttet kun oversteg Udgifterne med 100 Kr., blev der altsaa for dette Aar et Underskud paa 34 Kr. pr. ha. Jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at den foreløbige Beretning fra Det landøkonomiske Driftsbureau for Regnskabsaaret 1938—39 viser et noget lignende Resultat.

Spørgsmaalet er nu, naar man har dette solide Materiale at holde sig til, hvordan de tilsvarende Tal maa antages at blive for den kommende Tid. Udgiftskontoen, Folkehold m. v., er steget med mindst 20 pCt., Kraftfoder med 50 pCt. og andre Udgifter, deriblandt Vedligeholdelse, med 10—30 pCt. Gaar man nu ud fra, at Udgifterne i Gennemsnit er steget med 25 pCt., vil samtlige Driftsomkostninger være steget til 750 Kr. pr. ha. Saa Indtægterne? Ja, Korn og andre Planteprodukter er steget ikke saa lidt i Sammenligning med 1937—38, men det skæpper ikke ret meget at forhøje med de ca. 30 pCt., der kan være Tale om, idet den samlede Indtægt paa denne Konto kun udgør 77 Kr. pr. ha. Udbyttet af Mælk vil være nogenlunde det samme, men af Svinene ikke saa lidt mindre, fordi der her maa regnes med saavel mindre Kvantum som lavere Priser. Alt i alt vil Brutto-

udbyttet kun stige med en Snæs Kroner pr. ha, og i heldigste Tilfælde kun ligge ca. 25 Kr. under Driftsudgifterne. Regner man med et tilsvarende Rentekrav som i 1937—38 — og det vil vel nok vise sig at være for lavt —, bliver Slutresultatet et Driftsunderskud paa 150 Kr. pr. ha.

Nu er det saadan, at man i Almindelighed regner med, at Bruttoudbyttet paa de ikke regnskabsførende Landbrug ligger mindst 10 pCt. eller ca. 70 Kr. pr. ha under de regnskabsførendes, og det vil med andre Ord sige, at der i et Gennemsnitslandbrug, svarende til de Landbrug, der behandles af Det landøkonomiske Driftsbureau, for indeværende Regnskabsaar vil komme til at mangle ca. 220 Kr. pr. ha i, at det kan løbe rundt.

Heraf vil det da fremgaa, at Indtægterne skal forøges med mindst 30 pCt., hvis der for Landbruget taget i Almindelighed skal være Haab om at ride Stormen af. Det vil igen sige, at Landbrugets samlede Indtægter ikke skal forøges med 6—7 Mill. Kr. pr. Maaned, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, men med det 4—5-dobbelte Beløb. Det staar jo ikke særlig godt til det ærede Medlem Hr. Carl Petersens Bemærkninger om, at naar dette Forslag er gennemført, da har Landbruget ogsaa Evne — om det har Vilje, var det ærede Medlem noget i Tvivl om, men saa har det i hvert Fald Evne til at betale de forøgede Lønninger, som, naar dette Forslag er vedtaget, kommer paa Dagsordenen her eller andetsteds.

Spørgsmaalet om, hvordan det bestaaende Misforhold kan udlignes, vil herefter være ret ligetil. Det kan ikke ske gennem de foreslaaede Foranstaltninger, men kun ved at opfylde Landbrugets aargamle Retfærdighedskrav vedrørende valutarisk Tilpasning og Rentensænkning og en Regulering af de saakaldte faste Skatter. Det vil hurtigt vise sig, at det, man her foreslaar og sandynligvis vedtager, praktisk talt intet er værd for Landbruget, fordi det ikke vil være i Stand til at forhindre den Katastrofe, der allerede hænger som en truende Uvejrssky over Tusinder og atter Tusinder af stræbsomme Hjem, hvis højeste Ønske bestaar i dette beskedne, om de dog kunde betale enhver sit.

Staaende over for disse Kendsgerninger nyttter det ikke at pukke paa, at Regeringen har imødekomet Landbrugets Krav, som de blev formuleret i November Maaned. I denne Forbindelse maa jeg maaske gøre opmærksom paa, at der saavel paa Mejeriernes og Slakteriernes Landsmøde som paa det